

Fővárosi Ítéltábla
12.Pk.50.058/2014/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző: ügyvéd neve) által képviselt kérelmező neve (címe) kérelmezőnek, a Fővárosi Választási Bizottság 2014. október 17. napján kelt 298/2014. (X.17.) FVB számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálat iránti kérelmére – nemperes eljárásban – meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Választási Bizottság 298/2014. (X.17.) FVB számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 10 000 (tízezer) forint illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapest Főváros kerületi Helyi Választási Bizottsága (a továbbiakban: HVB) 280/2014. (X. 13.) számú határozatával megállapította, hogy a Budapest Főváros kerület számú területi egyéni választókerületben a választás érvényes és eredményes volt, 984 szavazattal megválasztott egyéni képviselő neve HLG. A határozatot tartalmazó jegyzőkönyvben a HVB rögzítette, hogy tagjai „súlyos anomáliákat állapítottak meg az egyes területi egyéni választókerületek eredményeinek átvizsgálása és összesítése során, úgy, mint az érvénytelen szavazatok irreálisan magas száma, azonos szavazókörön belül többszörös eltérés volt a polgármester választás során leadott és az önkormányzati képviselőkre leadott érvénytelen szavazatok száma között. Egy másik szavazókörben +10 db szavazólap volt a polgármesteri választás során és 10 darabbal kevesebb volt az egyéni képviselők szavazólapjából, mint ahány választópolgár megjelent az adott szavazókörben, valamint azt a tényt, hogy voltak olyan választókerületek ahol a szavazólapok többszöri átszámolása során alkalmanként más-más eredmény született, de ezek között nem volt kettő azonos eredmény”.

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 224. § (1) bekezdésére hivatkozással a kérelmező fellebbezést terjesztett elő, amelyben a Ve. 241. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással a döntés törvénysértő voltának megállapítását és az egyéni képviselőjelöltekre leadott szavazatok újraszámolását a Ve. 241. § (3) bekezdés alapján kérte. Fellebbezésében hivatkozott a HVB jegyzőkönyvi megállapítására, a Ve. 196. §-ának megsértésére, arra, hogy az 54. számú szavazókörben egy fővel kevesebb szavazó

jelent meg a megszámlált szavazólapoknál, az 52. szavazókörben egy darabbal kevesebb szavazólap volt, mint ahány polgár megjelent.

A Fővárosi Választási Bizottság (a továbbiakban: FVB) 298/2014. (X. 17.) FVB jelű határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában megállapította, hogy a kérelmező konkrét bizonyíték és jogi okfejtés nélkül indítványozta a szavazatok újraszámolását. Hivatkozva a Kúria Kvk.II.37.500/2014/6. számú végzésében kifejtett jogi álláspontra kiemelte, hogy a szavazatkülönbség alacsony mértéke, illetve a rontott szavazatok magas száma nem alapozzák meg a választókerületben leadott valamennyi érvénytelen szavazat újraszámolását.

A kérelmező felülvizsgálati kérelmét a Ve. 223 (3) bekezdés a) pontjára, illetve a Ve. 223. (3) bekezdés b) pontjára alapítva terjesztette elő és kérte a másodfokú határozat akkénti megváltoztatását, hogy a bíróság rendelje el Budapest Főváros kerület számú egyéni választókerületében az egyéni képviselő-jelöltekre leadott szavazatok újraszámolását, illetve az egyéni választókerület szavazóköreiből az eredményt a törvényeknek megfelelően állapítsa meg. Hivatkozva kúriai döntésekre csatolta az 51. számú szavazókör szavazatszámoló bizottsága egyik tagjának nyilatkozatát, miszerint munkájuk során megsértették a Ve. 194. §-át. Előadta még, hogy a nyertes és a közte levő 6 szavazat különbség 0,22%-os matematikai hibahatár, amely önmagában indokolja a szavazatok újraszámolását. A határozat indokolásának a rontott szavazatokra vonatkozó része jogsértő, mert ilyen kategóriát a Ve. nem ismer.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria számtalan határozatában (Kvk.II.37.309/2014/2., Kvk.I.37.221/2014/2. Kvk.II.37.223/2014/2., Kvk.III.37.258/2014/2.) leszögezte, hogy a fellebbezésnek és a felülvizsgálati kérelemnek a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontja alapján tartalmaznia kell azt a konkrét jogszabályt, amelynek megsértését a jogorvoslatot kereső állítja. Több határozat arra is kitért, hogy a Ve. 223. § (3) bekezdés a) és b) pontjára történő hivatkozás még nem jelenti a konkrét jogszabálysértésre való hivatkozást, annak megjelölését, hogy a határozat a Ve. mely rendelkezését miért sérti (Kvk.II.37.309/2014/2. szám). A Ve. 224. § (3) bekezdés a) pontja alapján ugyanis a fellebbezésnek és a felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a kérelem Ve. 223. § (3) bekezdése szerinti alapját, azaz a fellebbezésben és a felülvizsgálati kérelemben konkrét jogszabálysértésre kell hivatkozni. A felülvizsgálati kérelemben a fellebbezés hiányait pótolni nem lehet, mondja ki a Kúria Kvk.II.37.271/2014/2. számú döntése, amelyből következik az is, hogy a jogorvoslatot kereső az egyes jogorvoslati kérelmeiben a korábban megjelölt jogsértéshez képest a felülvizsgálati kérelmében nem állíthat újabb jogsértést és a jogsértés ténybeli alapjait sem jelölheti meg a korábbi jogorvoslati kérelmétől eltérően. Erre nézve a Kúria a Kvk.II.37.501/2014/2. számú határozatában leszögezte, hogy a felülvizsgálati kérelemben a kérelmező nem hivatkozhat újabb jogsértésre. A választási eredmény elleni jogorvoslat alapvető követelménye a törvénysértés pontos megjelölése. Ez azt is jelenti, hogy a választási bizottság, illetve a

bíróság eljárását az eredményt megállapító döntés elleni fellebbezés keretei határozzák meg, a későbbi jogorvoslat során attól nem lehet eltérni. A választási eredmény elleni jogorvoslat annyiban is speciális az egyéb választási jogorvoslathoz képest, hogy a törvénysértés pontos megjelölése mellett annak bizonyítékait is olyan fokon kell megjelölni, illetve hivatkozni, amely legalább a valószínűsítés szintjén alátámasztja az eredmény megállapítása során bekövetkezett jogsértéseket.

A kérelmező a fellebbezésében a HVB jegyzőkönyvi véleményére, úgy is mint valószínűsítő körülményre, valamint az 54. számú és az 52. számú szavazókörről kapcsolatos történésekre hivatkozott, konkrét jogszabálysértésként a Ve. 196. §-ának megsértését nevezte meg. Ehhez képest a felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként a Ve. 194. §-át jelölte meg, azt azonban a felülvizsgálati kérelme jogszabályi hivatkozással nem tartalmazza, hogy az FVB határozata mely okból lenne jogsértő.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az FVB helyesen döntött, amikor a kérelmező fellebbezése kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fellebbezés nem tartalmaz konkrét bizonyítékot és jogi okfejtést az újraszámolás elrendeléséhez. A HVB jegyzőkönyvbe foglalt anomáliákra utaló, de választókerületre és szavazókörre le nem bontott véleménye a 11. számú választókerület szavazóköri eredményeinek jogsértő voltát nem alkalmasak igazolni, de azokat nem is valószínűsítik. A fellebbezésében a kérelmező arra vonatkozó bizonyítékot sem szolgáltatott, hogy szavazókerületének bármelyik szavazókörében felmerült volna a többszöri átszámolás szükségessége, amelynek teljesítését elmulasztották. Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a fellebbezéssel azonos tartalmú része tekintetében az FVB jogszerű határozatot hozott, míg a felülvizsgálati kérelemnek a fellebbezést meghaladó részét a fentiekben kifejtett okokból a bíróság nem vizsgálhatta.

A felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nyitva álló határidőn túl a kérelmező FVB határozatokat csatolt arról, hogy hasonló tartalmú fellebbezések kapcsán az FVB a 6. és a 8. számú egyéni választókerületben újraszámolást végzett. E beadványokat a Fővárosi Ítéltábla azért hagyta figyelmen kívül, mert azok a jogorvoslatra nyitva álló Ve. 224. § (2) bekezdése szerinti jogvesztő határidőn túl érkeztek, másfelől a Ve. 228. §. (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 4. § (1) bekezdése alapján az FVB döntései a bíróságot nem kötik.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekre figyelemmel a Ve. 231. § (5) bekezdése a) pontja alapján az FVB határozatát helybenhagyta.

Az ítéltábla a közigazgatási nemperes eljárás illetékének mértékét az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 43. § (7) bekezdése alapján határozta meg és annak viselésére a kérelmezőt a Pp. 324. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2)

bekezdésére.

A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni további jogorvoslatot a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2014. október 22.

Dr. Hunyady Mariann s.k.
a tanács elnöke

Dr. Matheidesz Ilona s.k.
előadó bíró

Dr. Czifra Veronika s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző